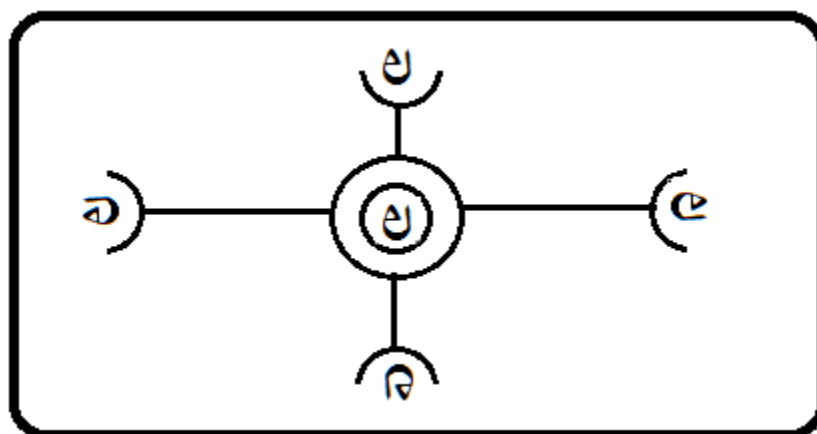

ŠIVANÂMA YE NEVISEŠ E SARA PÂRSIK

NEVEŠTÂR : VÂSPUHR

1391 (yazdgerdik)

Drafš e Sara Pârsik

«تشدید» اندر نویسمان لاتین یا اوستاییک با دو نویسه نماده میشود

**** کسره ی مضاف 'e'

کسره ی مضاف 'e' بندواژه (clitic) است و باید جدا نوشته شود.
کسره مضاف پس از واژگان-ی که به واکه مینجامند (به جز «ی») یک «ی» افزون
میگیرد و به صورت «ی. ye» نوشته میشود.

مانند: âb e, dasta ye

صیغگان گوناگون یاور کارواژه از بنیادییک کارواژه جدا نوشته میشوند.
مانند: رفته است (نه رفته است)، زده ام (نه زده ام)، آمده بود (نه آمده بود)، داشته باشد (نه
داشته باشد)

**** این و آن، همین و همان، هیچ و چه و که، را

«این» و «آن» جدا از جزو و واژه ی پس از خود است.

استثنا: آنچه، اینجا و آنجا، وانگهی

«همین» و «همان» بی استثنا جدا، ست.

نمونه: همین خانه، همین جا، همان جا، همان کتاب

«هیچ» جدا از واژه ی پس از خود است.

استثنا: هیچیک = (هیچکدام)، هیچکس

«چه» از واژه ی پسین جداست

استثنا: چرا، چگونه، چقدر، چطور، چسان

«چه» به واژه پیشین میچسبد

نمونه: آنچه، (چنانچه)، خوانچه، کتابچه، ماهیچه، کمانچه، قباله نامچه

«را» جدا از واژه پیش از خود است

استثنا: چرا (برای چه؟)، چرا (= آری؛ در پاسخ پرسش منفی)

«که» همیشه جدا نوشته میشود.

**** به و ب

در این موردها چسبیده و پیوسته است:

سر فعل یا مصدر («ب» زینت یا تاکید با فرمان)

نمونه: بگفت، بروم، بنماید، بگفتم = (گفتم)، بگ.

در موردهای «بدین، بدان، بدو، بدیشان، بهسختی، بهندرت»

اگر شبه جمله بسازد
بدرود [خدانگهدار]
در دیگر موردها جداست.
نمونه: به برادرت گفتم، به سر بردن، به آواز بلند، منزل به منزل، به نام خدا

**** بی
بی همیشه پیوسته به واژه یا جزو بعدی است.
نمونه: بیخانمان، بیسروسامان، ببیندوباری، بی سلام و احوالپرسی سخن گفت.
نمونه: بیهوده [هوده=حق]، بیخود، بیراه، بیچاره، بینوا، بیجا

**** می و همی
می و همی همیشه پیوسته به فعل پس از خود است.
نمونه: می‌رود، می‌افکند، همی‌گوید

**** هم
«هم» همیشه پیوسته است:
(۱) واژه بسیط‌گونه باشد
نمونه: همشهری، همشیره، همدیگر، همسایه، همین و همان، همچین و همچنان
(۲) جزو دوم تک‌جایی باشد [به قول بچه دبستانیها یک بخش داشته باشد]
نمونه: همدرس، همسنگ، همکار، همراه
(۳) جزو دوم با «آ» به‌آغازد
نمونه: همایش، هم‌آورد، هماهنگ

**** تر و ترین
«تر» و «ترین» همیشه پیوسته است.

**** «ها» ی جمع
اندر سره پارسیک به جای پسوند «-ها»، پسوند «-ان» اندرورزد.

**** ضمیرهای پیوسته
همیشه پیوسته نوشته شوند.
اگر واژه به واکه بیانجامد واکه ی آغازیک ضمیر سترده میشود.
نمونه: خانه‌ش نه خانه‌اش

**** «ی» نکره

همیشه پس از کشه ی کوتاه یا خط تیره نوشته میشود.
نمونه : کیف-ی بزرگ

**** «ی» نسبت

اندر سره پارسیک «-ایک -iK» است و همیشه پیوسته نوشته میشود.

**** تکواژگان

همه ی پیشوندان و پسوندان بایند پیوسته نوشته بشوند . همه ی تکواژگان بایند به هم پیوسته نوشته بشوند.

**** واژگان-ی که بایند جدا نوشته بشوند

مصدر مرکب و فعل مرکب از هم جدا نوشته میشوند:

نمونه: پاک کردن، سخن گفتم، نگاه داشتم

این دسته باید جدا باشد

ترکیبهای اضافی (صفت و موصوف، مضاف و مضافالیه)

نمونه : آب لیمو، دست کم، شورای عالی، حاصل ضرب، صرف نظر، سیب زمینی، آب

میوه یا (آمیوه)